

ספר תיקון הברית

על שמירת ותיקון פגם הברית דיניו ומנהגיו סדר בראשית

חלקה

אור הזוהר 405 * תשרי תשע"ד

מפעל הזוהר העולמי

בנישאות כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א מחבר למעלה מאלף ספרים טל: 0527651911

גדולי הצדיקים ואומרים ללמוד זוהר הקדוש

יגאלוביט, והפוגם פגם הברית הוא בנידוי וחרם ונקרא מומר.

פגם הברית גורם מיתת צדיקים, ואריכת הגלות - מי שמטמא בריתו נמשכה ערלתו והוי כלא נימול, - המפר בריתו אינו עומד לתחיית המתים, נוקמים ממנו בחרב נוקמת נקם ברית

איתא בספר ישמח משה פרשת דברים וזה לשונו: הצדיק אבד ואין איש שם על לב. הנה בעוונותינו הרבים כבר נכנס ביסוד (הנקרא צדיק) יותר מחצי, והגלות נקרא אבידה כדכתיב "ואבדתם

ואין לך עבירה שמארכת את הגלות ומאחרת את הגאולה כמו עבירה זו של פגם הברית וכל זמן שישראל לא יעשו תשובה על פגם הברית קודש לא יגאלו

ואין לך עבירה שמארכת את הגלות ומאחרת את הגאולה כמו עבירה זו של פגם הברית, שהרי כל הגליות היו עבור חטא זה (כמבואר בפנים הספר), וכל שכן כל זמן שאין מתקנין חטא זה אי אפשר להיות הגאולה, וכמו שכתוב בספר עמק המלך כל זמן שישראל לא יעשו תשובה על פגם הברית קודש לא

כי גר יהיה זרעך היינו בשביל זרע לבטלה שהוציא אדם הראשון בק"ל שנה על כן יהיו בניך גרים. ונודע כי הגלות הוא כעין פגימת הברית רחמנא לצלן, כי הוא נקרא גזלן וכתוב משדד אב יבריא אם, כי כשהאדם משחית זרעו גורם שילך רחמנא לצלן גם ההשפעה העליונות למקום אחר ואז משדד אב זה הקדוש ברוך הוא, ואז מבריא האם כי דרך האם שתקבל מבעלה להשפיע לבניה כל די סיפוקם אבל האיש הנזכר לעיל גורם שלא יהיה לה המשפיע חס ושלום. ויש לרמז בזה פסוק (ירמי' ל"א) "בכי תמוררו רחל מבכה על בניה" סופי תיבות מילה מאנה להנחם על בניה, כי סופי תיבות מילה, כי על ידי זה הלכו בגולה שפגמו בריתם, ומפורש בזוהר בפסוק "כי איננו" (שם) דמלכא קדישא סליק לעילא ולא אשתכח בגווה.

ואיתא בזוהר, כי על ידי פגם היסוד הקדוש ברוך הוא מסתלק לעילא, ולפיכך נרמז ב' פעמים מילה על כי כל ישראל נקראו גם כן על שם של יוסף, ועל שמו של בן בנה אפרים. עוד רמז בפסוק (שמות א') ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה, סופי תיבות מילה. עוד רמז פסוק (בחוקותי) כל ימי השמה ואתם וגו' סופי תיבות מילה. עוד רמז כתיב (איכה א') היא ישיבה בגוים לא מצאה מנוח ראשי תיבות מילה רק תיבת בגוים מפסיקה באמצע, על ידי שפגמו בריתם נתחייבו גלות בין הגוים (בית יצחק).

ל) כדאיתא בגמרא המקשה עצמו לדעת יהא בנידוי דקא מגרי יצר הרע אנפשיה ונקרא מומר שכן דרכו של יצר הרע היום אומר לו כך ולמחר אומר לו כך עד שאומר לו לך עבוד עבודה זרה, ובית-דין של מעלה מנדין אותו, וכן כתב רבינו יונה שנקרא משומד לדבר אחד (קב הישר פרק ל"ד).

כט זאת ידוע כי גלות מצרים וגלות בבל ומדי ויון וכו' היו על שחללו את הברית וכל התוכחות של תורת כהנים הם על הפרת הברית כמו שכתוב שם, "להפרכם את בריתי ואם תלכו עמי קר".

ואיתא בכתבי האריז"ל שגלות האחרון הזה והקללות שבפרשת כי תבא היה על חטא זה כי מספר צ"ח רומז עליה (רצה לומר, צדיק ח' היא המילה שניתנה לשמיני והיא נקראת יסוד צדיק).

מאן דעייל אות ברית קודש דליה ברשו נוכראה, שבתא"י איהו טחול, חמ"ה, איתתא בישא מרה. וגרים ליה לישראל לאתעקרא מארעא דישראל. ומאן דעייל זרעיה בנשג"ז (נדה, שפחה, גויה, זונה) כאלו מערב מה דאפריש קודשא בריך הוא דכתיב ויהי מבדיל בין מים למים, (תקוני זוהר תיקון מ"ח. ועיין עוד בתיקונים צ"ח ב', ועיין שם בתיקון מ"ו (פג, ב)).

[פירוש הזוהר: מי שמכניס אות ברית קודש שלו ברשות זרה. שבתא"י הוא טחול, חמ"ה, אשה רעה מרה. וזה גרים לישראל שנעקרו מארץ ישראל. ומי שמכניס זרעו בנשג"ז (נדה, שפחה, גויה, זונה), כאלו מערב מה דאפריש קודשא בריך הוא דכתיב (בראשית א, ו) ויהי מבדיל בין מים למים].

ואיתא בילקוט פרשת כי תבא: הבא על נשג"ז (נדה, שפחה, גויה, זונה), עובר על י"ד לאוין, וחייב כרת בידי שמים.

ואיתא במדרש רבה פרשת נשא על הניאוף נחתם גזר דין שכן כתיב העל אלה לא אפקוד במ נאום ה', אמר הקדוש ברוך הוא על הכל אני כובש ועל הזימה אני כועס והריני מוסרן למלכות, ההא דכתיב עלו בשרותיה ושחתו, עד כאן לשונו. ובספר יסוד יוסף איתא, אבות ירדו למצרים בסוד ידוע תדע

השפע וגורמות מיתת הצדיקים ואריכת הגלות עד כאן לשונו. ולא עוד אלא שתורתו אינה תורה ומצוותיו אינם מצוות^ל, ואינו עומד לתחיית המתים^ל, והמפר ברית נוקמים ממנו בחרב נוקמת^ל נקם ברית כמו שנאמר (יחזקאל י"א) "אלה האנשים החושבים און והיועצים עצת רע" וגו' וידוע שבכל מקום דכתיב און או רע הכוונה על פוגמי בריתם, מה כתיב בתריה חרב יראתם וחרב תבוא עליכם וגו' בחרב תפולו, פוגמי הברית גורמים חרב ורעב ומגפה ומיתות משונות^ל בעולם חס ושלום, וגורמת

מהרה כי אבוד תאבדון", ולכן כתיב הצדיק בה' הידיעה, ואין איש שם על לב עד כמה ומפני מה ולמה ואנשי חסד נאספים באין מבין כי מפני הרעה (המוציא זרע לבטלה שנקרע רע) נאסף הצדיק ויצאו מה שיצאו ועדיין בן דוד לא בא. והנה אם היה הדור שומרי הברית, היו מתקנים מדת היסוד ולא היה נאבד בגלות, כי חרבו של עשו אינו שולט רק בכח מזל מאדים, ומי שנשפך ממנו דם מילה אין כח במזל ההוא לשלוט בו, אבל מי שמטמא בריתו נמשכה ערלתו והוי כלא נימול, ועל ידי זה נפסק

והתבוננו על בתולה ולא נטרו כראוי את התרין סרסורין שהם עינא ולבא, ועל ידי זה באו למעשה דבנות מדין, כי אז כלי המעשה גומרין, ופגמו ברזא דברית דגרא צדיק, וממילא על ידי זה הפסידו לב ועין השגחתו יתברך שמו עליהם, כי הוא מפריד אלוף לא יראה מאורות, ועל ידי זה היתה בסוד הנוקמת נקם ברית רזא דיד דתתאה ובי' ה' תתאה הוא החרב הנוקמת כנודע וכו' ונעשה צירוף משחית ויצא המשחית (שפת אמת).

ואיתא בזוהר (פרשת ויחי חלק א' דף ר"מ עמוד ב') אלא ודאי עיקרא דמילה אות קיימא קדישא יהיב קודשא בריך הוא ורשים ליה בבני נשא בגין דינטרון ליה ולא יפגמו ליה בפגימו האי רשימא דמלאכא, מאן דפגים ליה הוא קאים לקבלה (ויקרא כ"ו) חרב נוקמת נקם ברית לנקמא נוקמא דברית קדישא דאיתרשים ביה, ואיהו פגים ליה, ומאן דבעא לנטרא האי אתר יזדרז ויתקן גרמ' ושוי לקבליה בשעתא דיצרא בישא יתקף עלוהי להאי חרב דקיימא על ירך לאתפרעא ממאן דפגים להאי אתר, עד כאן לשונו.

[פירוש הזוהר: אלא ודאי עיקר הדבר, אות ברית קודש נתן הקדוש ברוך הוא, ורשם אותו בבני אדם, כדי שישמרו אותו ולא יפגמו אותו בפגימה לזה רושם המלך, ומי שפוגם אותו הרי עומדת לנגדו חרב נוקמת נקם ברית. לנקום נקמת הברית קודש שנרשם בו, והוא פגם אותו. ומי שרוצה לשמור זה המקום, יזדרז ויתקן עצמו, וישים לנגדו בשעה שיציר הרע יתחזק עליו זו החרב שעומדת על ירך, להפרע ממי שפגם זה המקום].

וכן איתא בזוהר (פרשת ורא דף כ"ו עמוד א') "גורו (איוב י"ט) לכם מפני חרב" (ויקרא נ"ב ב') כי חמה עונות חרב למען תדעון שדון. שדין כתיב. גורו לכם מפני חרב, מאן חרב דא (ויקרא י"ו) "חרב נוקמת נקם ברית", דא האי חרב קאי לאסתכלא מאן דמשקר ביה בברית. נוקמא דנקמין מניה האי חרב הוא הדא הוא דכתיב (איוב י"ט) כי חמה עונות חרב, מאי טעמא, בגין דמאן דמשקר בברית פריש תיאובתא, ולא נטיל מאן דנטיל, ולא יהיב לאתריה, עד כאן לשונו. (ועיין בתנא דבי אליהו פרק י"ח מעשה נורא עם אליהו הנביא, ואין כאן מקומו להזכירו).

[פירוש הזוהר: פתח רבי שמעון ואמר, גורו לכם מפני חרב כי חמה עונות חרב למען תדעון שדון. שדין כתוב. גורו לכם מפני חרב, מי היא חרב. זו חרב נוקמת נקם ברית, שהרי זו החרב עומדת להסתכל במי שמשקר בברית, שכל מי שמשקר בברית, נקמה שנוקמים ממנו, בזו החרב היא. זה הוא שכתוב כי חמה עונות חרב. מה הטעם. מפני שמי שמשקר בברית מרחיק הרצון, ולא נוטל מי שנוטל, ולא נותן למקומו].

כדאיתא בזוהר (פרשת שמות דף ג' עמוד א' ועמוד ב') ועל דא קודשא בריך הוא מסתלק מעלמא וחרבא וכפנא ומותנא אתיא על עלמא וכו' ועל דא רוחא דקודשא עביד בכיה ועלמא אתדן בכל הני דינין, ווי להאי בר נש, ווי ליה, טב ליה דלא יתברי בעלמא.

[פירוש הזוהר: ועל זה דוחין השכינה מהעולם, ועל זה חרב ורעב ודבר באים על העולם וכו', ועל זה רוח הקודש בוכה, והעולם ידון בכל אלו הדינים, אי לאותו בן אדם, אי לו, טוב לו שלא יברא בעולם.]

ואיתא במדרש הנעלם מסטרא דשמאלא "קץ כל בשר", למאן דמסתכל אות ברית בשר קודש.

(לא) וזה לשון האור החיים הקדוש על התורה בפרשת אחרי (פרק י"ח פסוק כ') כי באמצעות שמירת העריות ימצאו הכנה בנפשותם לקיום מצות עשה, באומרו "את משפטי תעשו", ושמירת כל לאוין באומרו "חקותי תשמורו", מה שאין כן אם יתעב מעשיו בדרך ההוא, תחלה נפשו בתחלואי הטומאה ולא יקיים אחת מהנה כי טומאת חטא זה משרה טומאה על כל אברי הגוף שבאדם וכחותיו, וכיון שכן כל הלאוין לא ימנע מהם, כי בכל אבר יש טומאתו בו וכן מצות עשה. והגם שעושה לפעמים איזה מצוה אינה מצוה, כי לא יתרצה בה הקדוש ברוך הוא יתברך שמו על דרך אמרם "ולרשע אמר אלקים מה לך לספר חקי" וגו' וכתיב "זבח רשעים תועבה", וכתיב לא תוסיפו הביא מנחת שוא קטרת תועבה היא לפני, כי אין חפץ לה' בהם, אלא במצוה הנעשה על טהרת הקודש, עד כאן לשונו. וכתיב (ויקרא ב' ו') זאת תורת העולה וגו' פירש רש"י ללמד איזה מן הפסולין אם עלה ירד ואיזה אם עלה לא ירד כו' אלו שהיו פסולין בקודש כגון הלן והטמא והיוצא, ואלו שלא היו פסולין בקודש כגון הרובע והנרבע אפילו אם עלו ירדו, הכוונה אלו בעלי עבירות שהיו פסולין בקודש שהעבירות שעשו הי' עוד עליהם קדושת הברית שעשו עבירות אחרות אבל חס וחלילה לא פגמו ברייתם, אם עלו, אם עשו מצות ומעשים טובים שעולים למעלה לא ירדו אין דוחין אותם משם, אבל אלו שלא היו פסולין בקודש שעל ידי העבירות לא נשארו בקדושה כגון הרובע והנרבע שפגמו ברייתם וחללו קדושתם אפילו אם עלו שעשו מצות ומעשים טובים שהם עולין למעלה ירדו דוחין אותן מלמעלה ומורידין אותם לגיהנם. (אוצר החיים).

(לב) כדאיתא בספר הקדוש ראשית חכמה (פרק י"ז משער הקדושה) מביא שם מכתובת יד מספר הזוהר פרשת נח: תא חזי בההוא זימנא דזמין קודשא בריך הוא לאחייא מתיא, כל אינון מתיין דאשתכחו לבר בשאר ארעהון נוכראין, קודשא בריך הוא יברא להון גופייהו כדקא חזי וכו', בר אלין דמסתאבא וסאיבי ארעא באילין כתיב "וימחו מן הארץ" דייקא, ועלייהו אתמר (דניאל י"ב ב) ורבים מישיני אדמת עפר יקיצו אלה, וסיפא דקרא אלה לחיי עולם ואלה לחרפות ולדראון עולם, עד כאן לשונו.

[פירוש הזוהר: באותו זמן שעתיד הקדוש ברוך הוא להחיות המתים, כל אותם מתים שימצאו בחוץ בשאר ארצות נכריות, הקדוש ברוך הוא יברא להם גופותיהם כראוי. חוץ מאלה שנטמאו וטמאו הארץ, באלה כתוב שהקשו וחלקו הקדמונים על זה, אין להם חלק לעולם הבא.]

וכתיב (תהלים ל"ד) פני ה' בעושי רע, פנים של זעם בעושי ומתקני את הרע בסטרא אחרא (בעון מוציא זרע לבטלה) להכרית מארץ זכרם דהיינו עצם הקטן הנשאר לעולם והוא לוז ואמרו חכמינו זכרונם לברכה שנשבר הסדן והעצם לא נשברה ובאלו שלא תיקנו הרע יתצנו ויכרת ולא יזכה לתחיית המתים. אבל הצדיק (שומר הברית) נאמר בו שומר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה שהיא אותה העצם המיוחדת שקורין לוז לא נשברה אלא היא בקיומה לקום בתחיית המתים (ליקוטי תורה).

(לג) כי חטא זה חס ושלום מפריד אלוף, כי זה כמו חטא פעור שפערו עיניהם להסתכל במקומות שאינם צריכין

שיקום בנו ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ, והאלילים כליל יחלוף, על כן יתגבר היצר הרע מאוד מאוד ועושה כל התחבולות ועצות להרבות רשעים מוציאי זרע לבטלה ומפירים בריתם למען יתארך הגלות ויהיה לו חיות כי זה כל חיותו. וידוע כי כן דרך כל דבר קודם שתכלה תתגבר מאד כמו הנר שבהגיעו קרוב להיות נכבה יתלהב ביותר, וכן הרוח שמנשב על האש ורוצה לכבותו עוד תתלהב יותר בגבורה יתירה, וכן החולה קודם יציאת נשמתו מתחזקים כחותיו ונראה כי הוטבה מחלתו. ועל כן בא היצר הרע והשטן וערבב את העולם והביא חשך בעולם, חדשות אשר לא שערום אבותינו מעולם והם הם שלשה סיבות שעל ידיהם רבו כמו רבו כעת פוגמי בריתם רחמנא לצלן.

ראשית: סיבה הראשונה שהבחורים לא ירצו לישא אשה עד שימצא אשה יפה מאוד ושתתן לו ג' מפתחות כידוע: 1. מפתח לקאר (מכוננית), 2. מפתח לבית, 3. בנק אקאנט (זוה נקרא תורה לשמה (לשם הכלה) באמת ולשם הג' מפתחות הנ"ל). ועל כן ימתין עד אחר כ"ה שנה ויותר ואינו נושא אשה. ממילא כל אותן השנים כל שלא נשא אשה מעשרים שנה כל ימיו בעבירה ובא לכלל מוציא זרע לבטלה ומקרה לילה חס וחלילה ושאר עבירות כידוע.

השומר ברית כאילו קיים כל התורה, והפוגם בברית כאילו עבר על כל התורה כולה

סיבה שניה: על ידי שנעשה "מנהג" אותיות "גהנם" שהבחורים והבתולות בוחרים בעצמם את

שנאת האומות עלינו^{לה}, כדכתיב (תהלים ק"ה) הפך לבם לשנא עמו לפי דאיתא במדרש שבאו לבטל ברית ולהיות כמו המצרים לפיכך הפך לבם לשנא עמו. ויש לרמז בזה פסוק (שמות א') בגזירה הראשונה כתיב הנה עם בני ישראל וגו' סופי תיבות מילה וכתוב בתריה "הבה נתחכמה לו" שיפגמו בפגם הברית ועל ידי כן נוכל בנקל להשמיד אותם חס ושולם כמו שכתוב "כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו", ומתגברים האומות ומושלים עלינו^{לו} חס ושולם, כדאיתא בפסוק (תהלים ק"ז) "ויטמאו במעשיהם ויזנו במעלליהם ויחר אף ה' בעמו וגו' ויתנם ביד גוים וימשלו בהם שונאיהם" וגו'.

וכל הצרות שבאים עלינו הכל עבור זה החטא וכל הצרות שבאים עלינו הכל עבור זה החטא^{לו} כי בזה נותן כח וחיות לסטרא אחרא קליפת עמלק ועשו ששונא את הברית כמו שכתוב (יחזקאל לה) אם לא דם שנאת וגו' עיין במדרש, והם חוטפין כל ההשפעה אליהם וממילא יחסר ההשפעה אלינו כי הוא משפיע רק לאומתו ואין לנו אפילו התמצית כידוע כי מדת היסוד היא מקור הברכה צדיק יסוד עולם. וכאשר מקלקל הצינורות והזרע יוצא למקום זר שאינו ראוי, אז נהפכת ההשפעה ותד הברכה אל מקום הידוע בארות בארות נשברים.

על כן כל עוד שיתרבו בינינו הרשעים מפירי ברית ומוציאים זרע לבטלה ובוועלי נשים נכריות כן יתרבו הצרות וכובד הגלות, ועל כן כאשר בעת הזאת היא עקבתא דמשיחא וקרוב לעת הגאולה

על כך, מתקרבים אל אהל האדם ואל משכנותם להחריבו כמה שאפשר ברשות ושלא ברשות כשהוא מוציא מפיו דבר תקלה. וזה שאמר ישע' בנים גדלתי ורוממתי והם פשעו בי, רצה לומר הרי בנים אתם לי שבראתי אתכם וגדלתי אתכם והיה מן הראוי לחלוק לי כבוד על ידי שהטבתי עמכם כל זה ואתם פשעתם בי, הוי גוי חוטא עם כבד עון כי גדול עונכם מנשוא, זרע מרעים בנים משחיתים, רצה לומר ממעשים האלה אתם ממש דומים לשכבת זרע היוצא מן המריעים, שאותן טיפות הם לו בנים שילדם והם לו משחיתים, שכל דבר שנשחת הכל בא על ידם, וגורמים לאביהם שבשמים שבראם, וגדלם על כלם והם גורמים כל הרעות, כן אתם לי ממש בית ישראל, שבנים אתם לי וגדלתי אתכם ואתם פשעתם בי, אוי לרשע רע, או לאותו רשע הנקרא רע שמוציא זרע לבטלה שגומל ידו יעשה לו ידו דייקא זה שפועל בידו להוציא זרע לבטלה זה עצמו יעניש אותו ויפרע ממנו ואיך הוא נפרע, אומר הכתוב עמי נוגשיו מעולל, רצה לומר, שכל הנגישות והצרות שבאים עליו הכל בא לו מעולל, רצה לומר אותו עולל נעשה משחית והוא הביאו לעולם הוא עצמו נוגשו בכל הצרות בחייו ובמותו (קרבן שבת).

ובזוהר הקדוש פרשת תזריע (דף מ"ט עמוד ב'): א"ר יצחק לפי דרכיו הרעים של האדם גורם נגע בעולם. והדין שורה בעולם. וזהו נגע צרעת, נגע צרעת הרי נתעוררו בו החברים. אבל צרעת כתרגומו. אמר רבי יהודה מה תרגומו. סגירו. שסוגר ואין פותח, וכאשר נסגר ולא נפתח זה נקרא נגע.

לח והבחור היקר הזה שהוא מלא וגדוש בתורה קרוב לשנת ה' נושא הכלה הזאת במקום לקחת בת עניים שמהם תצא תורה, לוקח בחורה שעבדה הרבה שנים במקומות הנזכרים לעיל ונתגשמה בתכלית הגשמיות, מצא אשה מצא טוב. ונתקיים מאמר חכמינו זכרונם לברכה "בדרך שאדם רוצה לילך מוליכים אותו".

לה כדאיתא בתיקוני זוהר (תיקון תסר"ו) כד לא נטרי ישראל ברית מילה וכד ישראל מסאבין בברית מילה אתפסיק נבועי דנקודין וכ' מה כתיב שם, "פצו עליך פיהם כל אויבך שרקו ויחרקו שן אמרו בלענו". עד כאן לשונו.

ועוד איתא בתיקוני זוהר (תיקון תליסר דף כ"ט עמוד א') **כד לא נטרי ישראל ברית מילה מתגברין עליה עובדי כוכבים דאינון המים הזדונים** (תהלים קכ"ד ה') עכ"ל.

[פירוש הזוהר: כאשר לא שומרים ישראל ברית מילה מתגברות אומות העולם, שהם המים הזדונים.]

ובזה מובן הפסוק אחר כך "והמים גברו מאוד מאוד". וכמו שנתקיים לא עלינו שה"מים הזדונים" הרשעי ישראל גברו עלינו מאוד מאוד.

לו איתא בתיקוני זוהר (תיקון כ"ב, דף ס"ו ע"א) מאן דמשקר בברית גרים לאסתלקא מניה שכינתא דאיהו יחודא דקודשא בריך הוא ושלוט עליה שד דאיהו אל אחר וגו' ובגין דא אמר קרא "לא תשתחוה לאל אחר" ובההוא זימנא דשלטא על בר נש שד דאיהו אל אחר, איהו משתעבד ביה בכל מיני עינויין וחובא דא גרים לישראל לאשתעבדא בהון אומין דעלמא, עד כאן לשונו.

לז [פירוש הזוהר: מי שמשקר בברית גורם שהשכינה מסתלקת ממנו ושולט עליו ש"ד "שטן", דאיהו א-ל אחר וגו']

כתב האריז"ל, שכל צרות שבעולם הכל בשביל חטא זה ובנים המשחיתים הן הן המזיקין אותו וגורמין לו כל ההיזקות וזה שנאמר מהרסיך ומחריבין ממך יצאו.

וכן כתב בעל חסד לאברהם (בחלק עין גדי נהר כ"ו) וזה לשונו: הטיפין היוצאין לבטלה הם הנקראים נגעי בני אדם שהם עושים נגעים גדולים לבני אדם לשבור כדו ולשרוף גרנו ולהחריב ביתו ולשפוך יינו וכיוצא מאלו הענינים הקטנים הבאים לאדם בגרמא כאלו עשה ביד, והם אלו שהם מופקדים

ידי זה במקום תיקון פגם הברית הוא פוגם כל כך שעובר על ידי זה על כל התורה כולה כלשון הזוהר כאלו משקר בכל אורייתא כולא לט, כדכתיב (ישעיה כ"ד) עברו תורות הפרו חוק, רצה לומר אם הפרו חוק הברית שנקרא חוק כאלו עברו על כל התורות.

זווגם בלא שאלת הוריהם, ועל כן ילכו יחד נערים עם בתולות לשוח ולטייל, ובפרט אחר האירוסין אז אינו זז ממנה ולבו גס בה ומתלוצץ עמה ומשחק עמה ועל כן בא לידי קישוי אבר ולידי הוצאת זרע לבטלה כידוע. ואיך יכולה להיות לו הצלחה בזיווג זה אם על

קודש) שזה אסור וזה מותר אלה הם ששה סדרים שנתנה בהם המשנה להפריש שערב אותם אדם ודורות שבאו אחריו.

ויש לרמז בזה פסוק (שמות י"ב) "ושמרתם את הדבר הזה" בגי' תרי"ג עם הכולל ובגי' ברית זה המילה, לרמז, שאם שמר את הברית כאלו מקיים כל התורה ואם פוגם בברית כאלו משקר בכל התורה. מאן דחמיד אתתא אחרא כאלו אעבר על אורייתא כולא. ברם לא אית מלה דקיימא קמי תשובה. (זוהר ויקרא ע"ח ב'). [ועיין עוד תיקוני זוהר תיקון מ"ח. זוהר פרשת נח דף ס"ב עמוד א'. פרשת ויחי דף רל"ט עמוד ב'. פרשת ויקהל דף רל"ד עמוד ב']. ואורייתא אקרי ברית וקודשא בריך הוא אקרי ברית והאי רשימא קדישא (מילה) אקרי ברית (זוהר ויקרא דף ע"ג). כל מאן דנטר האי ברית דעלמא אתקיים עליה אקרי צדיק (זוהר בראשית דף נ"ט).

לט) איתא בתיקוני זוהר (תיקון ס"ו) מאן דעאל זרעיה בנדה גויה זונה שפחה [נשג"ז] כאלו מערב מה דאפריש הקדוש ברוך הוא דכתיב ויהי מבדיל בין מים למים מי נדה למי דכיא, דהא אסור והא מותר דא כשר ודא פסול דא טומאה ודא טהרה, אלון אינון שיתא סדרין דאתיהיבת בהון משנה לאפרשא בין טוב לרע. ושם בזוהר (ויקרא דף י"ג, ועיין זוהר פרשת שמות דף ג' ע"ב, ועיין עוד בתיקונים דף צ"ח ע"ב, ובתיקון מ"ו (פ"ג ב')) מאן דמשקר בהאי ברית כאלו משקר בכל אורייתא כולא. (זוהר ויקרא נ"ב).

[פירוש הזוהר: ומי שמכניס זרעו בנשג"ז (נדה, שפחה, גויה זונה), כאלו מערב מה דאפריש קודשא בריך הוא דכתיב (בראשית א, ו) ויהי מבדיל בין מים למים וכו', שהם (מים למים) מי נדה (מים טמאים, שמשם שורש העריות) למים טהורים (שמשם זרע

פלא יועץ אות דפום: רבה טובת הדפום בעולם, אשר על ידה

יגדיל תורה ויפוצו מעינותיה חוצה. והנה מאחר שבדרך כלל קצרה יד החכמים מלהדפיס ספריהם, ראוי לעשירים עם אלקי אברהם לפתוח ידיהם אליהם בעין יפה, ובזה יחלקו עם החכם בשכרו, כמו שנאמר 'כי בצל החכמה בצל הכסף'. והכל לפי מעלת הספר ולפי מה שהוא נצרך לרבים ולפי התועלת שנמשכת ממנו לעבודת השם יתברך. [ואם מדפיסים ספרי זוהר הקדוש שדקה אחת לימוד זוהר הקדוש שווה כנגד כל הספרים והלומדים בכל העולם (שלא לומדים זוהר) - תתאר לך לאיזה זכות אתה יכול להגיע] וכשתבונן בדבר, כמעט ואין מצוה מעולה שניתנת לעשייה בכסף, כמו מצוה זו, כי כל הוצאה של מצוה היא לזמן קצוב, מתחיל במצוה וגומרה, אבל זה הנותן לצורך הדפוס - צדקתו עומדת לעד לדור דורים, והוא מזכה את הרבים וזכות הרבים תלוי בו, וילך לפניו ולאחריו צדקו, אשריו מה טוב חלקו, קנה שם טוב קנה לו דברי תורה קנה לו חיי העולם הבא, וגם בחיי העולם הזה יזכה שיתרבו נכסיו.

"אחי ורעי, תדפיס ספרי הזוהר הקדוש, ותחי נפשכם. ששון ושמחה תשיגו בעולם הזה, ותזכו לשבת בישיבת הרשב"י לעולם הבא."